

טיול פגסוס למרוקו – אפריל 2017

נתב"ג – איסטנגול
נחיתה בקזבלנקה.
המתנה ארוכה עד בלי די,
כעט אפשר לומר:
היה שווה וממש כדאי.
קזבלנקה תחכה
וכך, לאט לאט,
שמנו פעמינו בדרך לרבאט.
מסגד עתיק. ארמון מלוכה
וכבר אז הבנו שבלי בבה יהודי בדרך,
לא נקבל ארוחה.
וכך, בשולי הרי הריף
קפצנו לבקר את השד"ר, עושה הניסים, עמרם בן דיוואן.
משם המשכנו ישר לעיר הקסומה שפשוואן,
כולה מסוידת בכחול ולבן.
ובלי עתיקות אי אפשר להמשיך,
פסיפסים, חסידה אחת, המון עמודים
וגם גסות קלה...
כל זה אמנם לא מרוקאני אלא רומי,
למרבה ההפתעה.
ושוב מוזוליאום אורות ואסמים,
חסוסים ברחו ואנחנו שוב רעבים.
הופ, לאוטובוס ומיד ממשיכים
לכיר השוק מול שער באג אל מנצור
משם ישר לארוחת טאג'ין.
אחרי שהבטן מלאה,
אפשר להמשיך למלאח היהודי ולתלמוד תורה.
ואז, דוהרים קדימה לפס,
אותה פשוט אסור לפספס.
מצודה, שערים, סמטאות וביתו של הרמב"ם

וגם אֶנִּי בְרִסְיָה אַחַת – הִרְאֵנוּהָ בְּעוֹלָם.
פָּגַשְׁנוּ בְּעָלִי מִלֵּאכָה מִכָּל הַסּוּגִים.
חֲרָשֵׁי בְּרוֹז, נִפְחִים, צוּבְעֵי צֶמֶר וּגְדִים
וְכֵן, נִכְנָסְנוּ גַם לְרוּבֵעַ הַבּוֹרְסָקִים.
וְרַק נִצִּיין וְלֹא נִגִּיחַ
שֵׁשׁ הָיָה מִמֶּשׁ מִסְרִיחַ...
בְּעֶרְבַּ יִצְאָנוּ לְבִלּוֹת
וְחִזְרָנוּ עֵיִיפִים אֶךְ מְרוּצִים עַד כָּלוֹת...
מִפֶּס, שִׁמְנוּ פְּעֵמִינוּ לְאִי־פֶרֶן,
חֲצִינוּ אֶת הָרִי הָאֵטֶלֶס,
וְכֵן הִלָּאָה וְכֵן הִלָּאָה
עַד שֶׁהִגַּעְנוּ לְדִיוֹנָה הַגְּדוֹלָה שֶׁל הַסְּהָרָה.
תִּרְאֵנוּ חֲבָרִים,
הַחוֹמֶר עוֹד רַב וְתִקְצֹר הִירֵיעָה וְהִזְמֵן
לָכֵן, הַמֶּשֶׁךְ יִבּוֹא מִפִּיו שֶׁל יוֹסִי, הַמְּדַרִּיךְ הַיִּדְעָן.
אֲבָל לִפְנֵי,
רַק רָגַע רַק שָׁנִיחַ...

יוֹסִי

וְאַחֲרֵי הַכֹּל וְלִפְנֵי הַכֹּל
מִי שֶׁהוֹבִיל אֶת כָּל זֶה
בְּקוֹדֶשׁ וּבְחוֹל
הוּא מְדַרִּיךְ אֶחָד – מָלִיךְ
הַפֶּתַעַת הַטִּיּוֹל.
בִּיטְלוּ לָנוּ אֶת טוֹרְקִיָּה וְקִיבְּלוּ אֶת מְרוֹקוֹ.
לְכָל מְקוֹם אֱלִיוֹ הִגַּעַת,
נִדְמָה הָיָה שֵׁשׁ נִוְלַדְתִּי.
מוֹכֵר וְחֹבֵיב וְאַהוּב עַל כּוֹלָם
וְלֹא רַבּוּתִי, זֶה מִמֶּשׁ לֹא מוֹגֵזִם.
אֲנִי, יוֹסִי מִמֶּן,
רִצִּינוּ לְהַגִּיד תְּנוּדָה.
מִנְהִיג שִׁכְמוֹךְ, מִמֶּשׁ מִלִּידָה.

מומחה רציני למקום,
דובר השפה וזה ממש יתרון.
לא סתם מומחה, בכל הנושאים. ענייני יהודים זה שיא השיאים,
ואפילו סיפרת רכילות מהארמון.
חוקי הממלכה, ואיך לנהוג בתוך המון.
גיאוגרפיה והיסטוריה
יחסי ישראל מרוקו בעבר ובהווה,
בעתיד יהיה טוב יותר, כך כולנו נקווה.
יוסי שלנו, רגיש ואיכפתי,
כזה מן בן אדם, מאוד מאוד סימפטי.
סטנדרטיס מושלם,
אתה ממש מצחיק ומאוד חכם.
אותנו לא הפסקת להצחיק בדרכים,
אותך נזכור לעולמי עולמים.
הדרכתך היתה מעל ומעבר
ואנחנו אותך מעריכים פי עשר.
ורק רצינו שתדע
שכולנו ממש באותה הדעה.
שיפר מזלנו שנפלת בחלקנו.
אז יוסי,
מה אפשר להוסיף ולומר?
רק שאתה, פשוט נהדר!!!

